

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „50
Egy órára 1 — „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**

Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Hasábbos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alkú szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Elégtétel?

Debreczen május 7.

[R. A.] Megtörtént tehát a belgrádi zászlósértésnek hivatalos tudomásul vétele is. Kossuth Ferencz a képviselőház tegnapi ülésén ez ügyben interpellációt intézett a miniszterelnökhöz. És Bánffy Dezső báró szokása szerint elválasztott az interpellációra.

Ismét csak szégyen ért bennünket, sokkal nagyobb, sokkal érzékenyebb, mint annak idején a zágrábi zászlósértés volt.

Ez utóbbi nagyon fáj nekünk, mert a magyar haza szívében élőködő nemzetcske követte el, s ezzel szemben sem tudott elégtételt szerezni nekünk a kormány, de még jobban fáj az, hogy az európai államok legjelentéktelebbike, leghitványabbika, Szerbia merete az ünneplő Magyarországgal szemben elkövetni a sértések legnagyobbikát, lobogójának meggyalázását.

A Bánffy-kormány mindig azzal vádaskodott ellenünk, hogy az ezredévi ünnepség magasztosságát elhomályosítjuk az ellenékeskedéssel. Hogy mily átváltozó hazugság volt ez, legjobban mutatja ama körülmény, hogy mi a millennáris ünnepségek kezdete alatt szóval ellenkeztünk a kormánnyal, bárha azt megtehettük volna, mert volt és van is reá elég okunk.

Megtörtént a képviselőház tegnapi ülésén a magyar állam miniszterelnöke a hazugságokhoz folyamodott, s ravaszul igyekezett kicsinyíteni a történeteket. Legneveltségesebb azonban az, hogy a Biharmegyében szögre akasztott pontoknak hű csallósai azok, kikkel együtt ünneplott az egész ország, akik nélkül semmi sem történik. Sejtettük, hogy így, s nem mint az a megsértett magyar nemzet várta, hanem éppen ellenkezőleg lesz minden. Elégtétel helyett újabb sértést kapott a nemzet kormányától azzal, hogy a kormányelnök utját állta az elégtétel szerzésnek, s egy jegyzékváltással megelégszik.

Megelégedhetik-e azonban a magyar nemzet azzal, hogy a megsértett magyar államnak csak ilyen elégtétel szereztessek?

Belenyugodhatik-e a magyar nemzet abba, hogy egy alig husz esztendőszak Balkán-államocska, a melyik önállóságát nagyrészt nekünk köszönheti az ezredéves a magyar államot megalázhassa?

A sértés annál nagyobb és vakmerőbb, mivel az ünneplő Magyarországot sértették meg, s éppen akkor midőn nemzeti nagyságunkat mutatjuk meg Európa népeinek.

Ha egy megsértett ember fegyveres elégtételt követelhet, mennyivel inkább követelheti azt egy nemzet, egy olyan nemzet, melynek lobogója előtt Európa népei tisztelettel félelemmel hajoltak meg.

És most ezer év után büntetlenül sérthesse azt a zászlót egy olyan nép, mely századokon keresztül vazallusa volt hazánknak?

Ime idejutottunk ezer év után, ide juttatta a gyámoltalan Bánffy-kormány Magyarországot. Ide juttatta a 67-i kiegyezés, melylyel megkötötték kezeinket úgy, hogy bár állam vagyunk, ez az állam mégsem bír külföldi képvisellel, sem pedig hadsereggel, mely rendelkezésére állhatna.

Ausztriának nem áll érdekében, hogy Magyarország elégtételt szerezzen, sőt inkább azon van, hogy megaláztatása mentől nagyobb legyen.

Ausztria császára azonban Magyarország királya is. A magyar lobogó megsértésével az ő személyét is megsértették. Nemcsak a magyar nemzetnek, hanem a magyar királynak is szüksége van tehát az elégtételre.

Ha tehát Bánffy a magyar nemzetnek nem szerezte le j e s e l é g t é t e l t, úgy királyának sem szerezhet, mint a hogy nem is szerzett.

Állhat-e ilyen kormány az ország élén tovább?

A képviselőház tegnapi ülésén azonban egy kissé előbbre jutott a Bánffy logikája, ugyanis nem tagadta az esetet, azt sem mondotta, hogy véletlenül kerültek össze a magyar lobogó színei három darab szövetből, — azzal védekezett csupán, hogy a megsértett magyar zászló — **magán zászló volt!**

Minő guny! csak magánzászló volt!

Mily nagy politikai súlyedtség, mily nagy elvetemültség keletkezett ahhoz, hogy pirulás nélkül mondhassa el ezt védekezésképpen az ezredévi miniszterelnök!

Kossuth Ferencz interpellációjára csak a »tapintatlanság« és a »tájékoztatlanság« kifejezéseket merete használni Bánffy, mert a külügyi hivatal ezeket — engedélyezte csak. Szerinte ezek elég erős kifejezések a pofonért.

A szolgálalkü mameluk had természetesen tudomásul veszi az ilyen választ is anélkül, hogy a lojalitásra gondolna, melylyel a királynak tartozik.

Kossuth Ferencz azt követelte, hogy Szerbia miniszterelnöke teljes diszben jelenjék meg a magyar-osztrák nagykövetnél, s ünnepélyesen kérjen bocsánatot az elkövetett gáztettért. És nagyon

helyesen is, mert az ünnepélyes külforma nemcsak a magyar nemzet, hanem a magyar király tekintélyét is emelte volna, s az elégtételadás is teljesebb lett volna.

És miért nem fogadhatta el ez Bánffy? Egyszerűen azért, mivel a külügyi hivatal csak ennyi elégtételt engedélyezett neki, többet nem.

Gyalázat, hogy ilyen helyzetbe juthat a magyar kormány. Szégyen, hogy egy állam csak bizonyos körön belül védelmezheti lobogójának becsületét, s a rajta elkövetett gyalázatért csak olyan elégtételt kaphat, a milyent a közös külügyi hivatal engedélyez!

Szerencsénk még az, hogy nem a Bánffy-kormány után ítél a külföld, mert ha úgy volna valóban kétségbeesettebb volna helyzetünk, mint az önvédelmi harcban volt, hiszen akkor kardot szoritottunk kezünkben, s azzal védhettük meg nemzeti becsületünket, míg most csak a külügyi hivatal kegyes engedélye juttathatja számunkra az elégtétel leg-silányabbikát, a sajnálatot, a bocsánatot.

»Szegény ország, szegény király!«

Kossuth Ferencz beszéde. Kossuth Ferencz az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt elnökének tegnapi beszédjét rövid kivonatban már hoztuk lapunk tegnapi távirati rovatában. Azon helyzetben vagyunk, hogy a gyönyörű beszédét terjedelmesen közölhetjük; reméljük, hogy olvasóinknak kellemes örömet szerzünk ezzel. A rendkívül nagy hatást keltett szónoklat a következő:

Belgrádban éppen aznap, midőn mi itt Budapesten ezredéves állami létünknek ünneplését megkezdttük, megsértették a város főpiaczán a magyar zászlót. A színház-téren, Mihály fejedelem szobra előtt fényes nappal, 12 órakor. (Mozgás a szélsőbaloldalon.) Tüntetőleg kezdett ott gyülekezni nagy néptömeg és tökéletesen lehetetlen az hogy azon gyülekezet a rendőrségüknek fel ne tűnt volna. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Azért mégis a gyülekezet egész békességgel létrejöhetett és egy fél óra múlva Magyarország zászlóját megsértette az összegyűlt néptömeg.

A magyargyűlölet minden oly nemzeteknél, melyeknek elszakadt részei a magyar állam területén élnek, éppen most látjuk még nagyobb erővel kitörni, midőn Magyarország állami létének ezredik évét ünnepli és midőn ezen nemzetiségek önmaguk is részt kellene, hogy vegyenek ezen ünnepélyességeken. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) A magyar nemzet ngyilelkűségének köszönhetik e nemzetiségek, hogy egy ezredéven át az ő létük és életük fenmaradt. (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.) A magyar nemzet védte meg őket a századok viszontagságai közt és most az

emberi érzelmek legrutabbikával, a hálátlansággal fizetnek nekünk. (Ugy van! Ugy van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

A magyar nemzet hosszú viharos állami életén át mindig meg tudta védeni becsületét; lehetetlen, hogy éppen az ezredik évben korszakodott volna el oly annyira a magyar, hogy nem tudná, vagy nem akarná becsületét megvédeni akkor, a mikor ez világosan meg lett támadva, mert ha egy szomszédos állam fővárosában a magyar zászlót megsértik, akkor a magyar nemzet becsületét támadják meg, mert a magyar zászló a nemzetnek becsületét képviseli. (Ugyvan! Ugyvan! a bal- és szélső baloldalon.) Ily sértést csak egy gyáva nemzet tűrne el: a magyar nemzet pedig soha nem volt gyáva. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

A t. miniszterelnök ur, a zágrábi zászlósértés alkalmával történt felszólalásainkra következőleg válaszolt: (Olvasza.)

„Ugy gondolom t. Ház, hogy a megbüntetésnek más módja és eszköze nincs, mint a büntető törvénykönyvnek kellő szigorral való alkalmazása; mert az elégtételnek ez alkalmával más módját és lehetőségét nem látom. Ezt azonban határozottan szükségesnek látom. De hogyha egy idegen államban, Bukarestben, Berlinben, Rómában és megjegyzem, hogy eszaki városokban éppen Belgrád maradt ki — vagy bárhol is a magyar zászló megsértetik, az elégtételnek lehetnek, vannak más formái és kell is, hogy legyenek. Itt azonban idehaza, itthon mást, mint büntetést alkalmazni nem lehet.“

Ez volt a t. miniszterelnök urnak akkor a nézete és most kérdem, meg pedig lelkemnek egész felháborodásával, de reménykedve is, hogy felháborodásomat, mint magyar ember, ő is fogja érezni, kérdem, érvényre fogja-e most juttatni a zágrábi sértés alkalmával nyújtott nézetét és intézkedését s mikép intézkedett arra nézve, hogy Magyarország becsülete meg legyen védve, a sértés érvényesen meg legyen törölve és a szerb állam a magyar államnak elégtételt adjon, tehát a következő interpellációt nyújtom be a magyar miniszterelnök urhoz: (olvassa.)

»Van-e tudomása arról, hogy Belgrádban a magyar zászlót megsértették?»

Mit szándékozik tenni, hogy az állam tekintélye fentartás-e: így sértéssel szemben?»

A „DEBRECZENI” TÁRSZÁJA.

Küzdés, csalódás . . . *)

Küzdés, csalódás az én osztályrészem.
Nem terem v rég, a merre én járok —
Csillag nem gyul ki fölöttem az égen,
Mintha mindenütt üldözne egy átok.

Korán szőlített a lét kezdeteimre,
Nem így álmodta nagyra törő lelkem —
Kenyértusára nem vagyok teremve,
Az örült harcban már is eleséggedtem.

Korán megtépve vágyaimnak szárnya,
Szívemnek langja banvadóban egyre,
Nem hevit semmi, lelkemnek nincs álma,
Büszke, daczos főn lehajtom esüggedve.

Fiatal vagyok, de öreg a lelkem.
Az emb rek közt tövelegve járok —
Ma itt, holnap ott, — nincs hol megpihennem,
Mintha mindenütt üldözne egy átok . . .

Polczner Árpád.

*) Fiatalon elhunyt hírlapíró társunk hátrahagyott verseiől közöljük ezt a megható költeményt, melyben látványos szemmel megjósolta sorsát. A költemény minden sorában az ő mélabus kedélyének borongó fájdalma meghatóan nyilatkozik meg. Igaz ennek minden sora, melyekben keresetle, egyszerű szavakkal festi csalódását.

KÜLFÖLD.

A perzsa trónváltás. Hogy a perzsa trónváltás oly nyugodtan és minden harc nélkül ment végbe, az a meggyilkolt Nasr-Eddin sah érdeme. Nasr-Eddin volt az, a ki 1856-ban szabályozta a Fitch-Ali sahól 1796-ban megállapított trónöröklési rendet. Miután Nasr-Eddinek két fia meghalt, még csak két fia maradt: Massud-Mirza az idősebbik és Mussaffer-Eddin a fiatalabbik, a ki anyai részről Kadsar-dinasztiából származott. Noha ifjabbik fiát ép oly kevésbé szerette, mint ennek anyját, mégis őt proklamálta trónörökösnek, mihtogy az 1848-ból származó türkmán- és angolországi bekezdés szerint, a melyet Oroszország és Angolország is aláírt, csak császári verből származó hercegnek utódja foglalhatja el a perzsa trónt. A sah legidősebbik fia megkapta a „Zill-es Sultaneh”, a „szultán a nyéka” czímet és ezzel az öröklés kérdés meg volt oldva.

Musafer-Eddin sah, az új uralkodót, általában felvilágosult és liberális fejedelmnek ismerik. Kitűnően beszél francziául és angolul és az európai ügyek felől teljesen tájékozva van. Gyermekeit, még a leányokat is, az európai módra nevezteti és a tábriszi udvarban sok francia nevelő és nevelőné van, a kik a hercegek és herceznők nevelését vezetik. Tabriszban lapot is is alapított, a mely az ő cenzurája alatt áll és a szerkesztőknek hagyta, hogy a tartományban előforduló eseményekről őszinte tudósításokban tájékoztassák a közönséget. Sokat tett a perzsa hadsereg reorganizálása érdekében, Tabriszban katonai iskolát létesített és a tanszékeket európai tanárokkal töltötte be. E tanárok között legbefolyásosabb Wagner kán, a ki osztrák származásu ember.

Az új sah szerénységével és jó szívűségével már eddig is kinyerte a perzsák szeretetét. Politikai tekintetben azt hiszik róla, hogy Oroszország felé húz. Mígkor Aserb-idszan kerületnek volt a kormányzója, a mely Oroszország kaukázsi birtokaival határos, gyakran adta tanujelét oroszbarát érzelmének. Mindig hálát érzett az oroszok iránt, hogy apját a trónra segítették.

Az a kérdés most már, hogy sikerül-e a sahnak a rendet továbbra is fentartani? Ha nem sikerül és zavargások tamadnak, beáll annak lehetősége, hogy Oroszország megszállja Perzsia északi területeit. A sah orosz

rokonszenveit tekintve, ez könnyen menne, amde viszont az is igaz, hogy Oroszország alig fogja magát rászánni erre a lépésre, mert Angolország nem nézné jó szemmel az indiai oceán felé illetlen közeledését és már is tett előkészületeket, melyekkel az orosz terjeszkedést megakadályozza.

A tanítónő beteg.

Debreczen, május 7.

(ot.) Beteg a tanítónő, a vásott gyermekből kitör a rosszaság, a gőg, az elbizakodottság, melylyel társnőiket lenézik, de a tanítónő művelt lelke előtt megszoktak hátrálni, mivel a művelt lelkű nő nem büntet kézzel, épen mint az Isten.

De mi g máskor a tanítónőnek fel kell gyógyulnia s elővennie büntető eszközeit és fogásait, hogy a vásott leánykák rosszasága egy időre legalább is elaludjak; most épen a betegsége fog iskolául szolgálni, melynek tisztító tüzeben ki fognak válni a vásottak közül azok, a kiknek lelke még nincs elrontva s tisztelni fogják a tanítónőt, a helyett hogy mint a többiek lealacsonyítani igyekezzenek őt.

Baró B á n f f y Dezsőné, M á t é Ilona tehat az udvari fogadtatás előtt meghült, hogy ne legyen kénytelen ott lenni, mint azt a következő félhivatalos kommuniké jelenti:

»Baró B á n f f y Dezsőné a vasárnapi kivilágítás alkalmával meghült és torka annyira megdagadt, hogy sem Daniél miniszter ebédjen, s m Apponyi udvarnagy estélyén nem jelenhetett meg. A báróné gyengélkedése miatt néhány napig kénytelen lesz a szobát őrizni. A ma esti udvari fogadtatáshoz nyert meghívóját előreláthatólag nem veheti igénybe.

Mulatnak is most az »udvarképes« dáma, mivelhogy a piebejus, népillatu tanítónő nincsen közöttük. Pedig talán ő is élvezte abban a körben, melyet hivatalus rendelt a Gondviselés, olyan jól a dolgát, mint a milyen jól felhasználta azok a nagy uri hölgyek azt

mára akadni. Már le is mondtam azon reményről, hogy valaha viszláthatom, s most a véletlen . . .

— Feltaláltad? — kérdeztem a kíváncsiságtól gyötörtetve. Láttad? Beszélte vele?

— Még nem, de nyomon vagyok. Tudom, hogy hol van.

— Nem akarlak faggatni — feleltem. Hanem, ha már te emondtad a történeted felét, megengeded ugy-e bár, hogy elbeszéljem a folytatását?

— Beszélj, kérlek — vágott sebesen Pali barátom a szavamba.

— Csak lassan a testtel pajtás, mert a történet egyes szálait most kell összehogoznom emlékeim lomtarától.

Megint szivarra gyújtottunk, s míg az első füstkarikat eregettem azalatt gyorsan átgondoltam az elbeszélendő anyagot.

— Három év előtt az egyik fővárosi napiap saját különje voltam, s mint ilyen, mindenféle körökben megfordultam. Nem akarlak akkori életem elbeszélésével untatni, hanem egyenesen a tárgyra térek, hiszen téged csupán az érdekel.

Az ősi löversenyeken én tudósítottam a lapomat, mert a sportirovatunk vezetője Arcóban gyógyitgatta szakadozott tüdőjét. Ery feltűnő szépség, akit »turkbaroné« néven ismert mindenki, valószínűleg azért, mert mindig sportszerű ruhában jelent meg, mihamar felkeletete érdeklődésemet. Ezer forintot mertem volna tenni egy föletlen pityke ellenében, tudni szeretném, hogy mi lett belőle? Hiába volt minden fáradságom, nem tudtam nyo-

Lejtőn.

— A »Debreczeni« eredeti tárczája. —

Írta: Rostkowitz Arthur.

(Folytatás)

Egyszer mégis nekibátorodtam, s a szerkesztőtől megkérdeztem, hogy mi történt Lesbával. Eleinte nem akart beszélni; azt mondta, hogy nem tud róla semmit sem, hanem, mikor azzal ij-szgettem, hogy az újonnan indult lapnak csinálók propagandát, s megszerzem neki az uradalmi hirdetéseket, feloldódott a nyelve, s rendre lmondott mindent, a mit csak tudott.

A párbaj után Lesbia egész napon járt fel s alá a hazunk előtt. Hiába beszéltek neki, nem hallgatott senkire; az nap este fel kellett volna lépnie, de ő nem tágitott a hazunk mellől. Este megérkezett az orvos, annak térdén állva könyörgött, hogy mentse meg az életemet.

A szótársulat másnap elment; ő itt maradt egész addig, míg a határozott javulás nem állott be. Azután elutazott, senkisé nem tudja, hogy hová, de annyi bizonyos, hogy szintársulathoz többé nem szerződött, mert a színeszek újságjában többé nem fordult elő a neve.

Két évig voltam a fővárosban, majd anyagi körülményeim megváltoztával a kenyérkereseti pályára lettem utalva. Négy czlendő óta folyton keresem: már talán nem is szeretem, csak látni akarom még egyszer, tudni szeretném, hogy mi lett belőle? Hiába volt minden fáradságom, nem tudtam nyo-

a vagyont, a melybe egyik-másik ősük érdeméből, no meg egyik-másik király kegyéből, belecseppenni szerencsések voltak.

Mi legalább nem hisszük, hogy ők a saját működési körükről ilyen bizonyítványt volnának képesek felmutatni:

Máthé Iona deési születésű, az apánagyfalusi állami elemi iskolához, mint a kolozsvári állami tanítónképezdét végzett okl. tanítónő 1883 február 26-án neveztetett ki 250 forint rendes, 50 frt pótlék fizetésével s 40 frt évi szállásbérrel segéd-tanítónőnek. Élénk, megnyerő modoráért ugy a szülők, mint tanítványai hamar megkedveltek. A tankötelesek kevés száma miatt de meg szorgalmas munkássága következtében 1885 június 9-én Beszterczére rendes tanítónőnek léptették elő.

A ki pedig így elvégezte a dolgot, az mindig van egyenrangú azokkal a hölgyekkel, akiknek egyetlen érdeme az, hogy a véletlen ö t n é l t ö b b á g u koronával himzett párnába ejtette őket, mikor a világra jönni bírtak voltak.

Mondhatnók ugyan ilyen magas rangban született fehércselédekről, hogy szívesek voltak azonban ők is csak emberek s olyan korban az ember csakis a sírás mesterségét vegezi szívből, ennél fogva nem akarunk senkit, megsérteni.

De ha nem akarunk megsérteni senkit megköveteljük, hogy minket se sértsen meg senki.

Ha nem születünk is biborban, a mienk volt eza föld, melynek birtoka ezer éves emlékéért adunk hát mindnyájan s mulattak a meghívottak e hat elején: azok a t. hölgyek és urak, a kik oly fennben hordják most a fejüket s tudva, hogy kimosták — mutalják a foguk fehérjét, tegfeljebb megkapták — ne kutassuk, minő érdemek alapján (hiszen elég Orbán Balázssra hivatkozunk, a ki szégyelte a bárói rangját!) — ennek a földnek 54% át örök időkre és csőd kivételével eloszthatatlanul ugyan, de mégis csak kapták a föld, az ország a mienk, ha tehát

Magyarország miniszterelnökét megsértik, minket sértenek meg; de minket sériettek meg Bánffy Dezsőné személyében nemcsak akkor, mikor a miniszterelnökét nem fogadták be körükbe, hanem már akkor, mikor a tanítónőt lenézték: ne gondolják tehát, hogy e hallatlan sértést szó és megtorlás nélkül ogjuk hagyni.

Azt hiszik talán, hogy mi nem élünk meg ő nélkülök? Oh, ne féljenek, tudunk mulatni comtessek és baronessek nélkül is, nem szükséges ahhoz rögtön hétágu korona a bályai trónra: de ők, a kiknek most már a nyakuk újra viszket, mint Petőfi kérdezte egykoron, vizket annyira, hogy nem bírja tisztességgel megtartani a fejüket, hanem beleütközteti dörzsölés, vakarás közben a náluk sokkalta nemesebb, sokkal érdemesebb tanítónőbe: a dicsőséges nagyurak és nagyasszonyok nem tudnak megélni mi nélkülünk!

Ne tessék tehát henczegni, — önök szokták mondani az inasainak, — ez után a tett után önök érdemlik meg: hátra b b a z a g a r a k k a l l !

Itt az ideje immár, hogy a tisztesség, munkás magyar társadalom kezét fogjon az arisztokrácia gögje és ostobasága ellen; mutassuk meg, hogy meg tudunk nélkülük élni, itt az ideje, hogy felszabadítsuk Magyarországot területének a felét a nagyuri szeszélyek és külföldön üzött prédaságok nyüge alól, — hogy visszaadjuk Magyarországot önmagának!

Meddig akarja még meghagyni a kormány a hitbizományokat?! Arra a hallatlan sértésre, a melyet a magyar arisztokrácia Magyarországot miniszterelnökének s általa Magyarországon elkövetett: kevesebbel, mint a hitbizományok eltörlésével nem feltehetünk.

— Ugyan hagyja el azt a bárónét, szólt Lesbia a legyőzőjével a kezemre ütve, hiszen nem vagyok az. Hívjon csak Lesbianak úgy mint régentén. Ejnye de elakadt a szava? Beszeljen már valamit? Hogy kerül ide? Színesz még? itt van Budapesten?

Alig győztem felelni a sok kérdésre. — Már vége volt a versenynek, mikorra kibeszéltem magam. A báró jött ekkor vigan füttyörészve: egy orrhosszal elsőnek hozta be a lovát, mi több ezer forint nyereséget jelentett. Nagyon jó kedvében volt. Lesbia bemutatott neki, s egyben meghívott a másnap adandó estélyére.

El is mentem: a báró maga jött el értem a szerkesztőségbe. Lesbia küldte: bizonyosan azt gondolta, hogy nem megyek el hozzá. Nagyon nyíltszívű, s a grombaságig őszinte ember volt a báró, elmondta, hogy az utczáról szedte fel Lesbiát, s most kitartja. A szavából azonban kivettem, hogy kezdi már unni a leányt, s szeretné lerázni a nyakáról.

Pompásan mulattunk. A férfiak kártyázní kezdtek, mi pedig Lesbiával egy mellék teremben pezsgőztünk. Én hamarosan becsiptem.

— Ugy-e hitvány teremtesnek tart engem? kérdezte Lesbia hirtelen. No de az is vagyok; pedig látja, lehettem volna becsületes is.

A pezsgő már sokkal inkább a fejembe szállt, mintsem megérttettem volna szavait. Zűrzavarosan emlékezem csak vissza a történetre, melynek szomorú hőse te voltál.

Ujdonságok.

Az ev. ref. lelkeszi kar millenniuma.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, május 7.

A magyar nemzet nagy ünnepéből kiveszi részét annak minden testülete, minden töredéke, minden egyéne.

Sorra jelennek meg a felhívások ugy az ország mint városunk minden rétegéből, melyek külön millenniumi ünnepek tartására, azokon a mult nagy emlékei iránt leendő felbuzdulásra hívják fel Magyarországot, különösen pedig Debreczen városának népét.

Mi sem alkalmasabb az ünnepi abitat felkeltésére, mint a hálaadó istenitiszteletek. Érti ezt ev. ref. lelkeszi karunk is s ezért határozta el, hogy a szombaton a templomokban tartandó iskolai ünnepek mellett maga az egyház is ünnepelje meg az ezeréves emlékét vasárnap, e hó 10-iken a rendes istenitiszteletek idejében.

E hálaadó istenitiszteleteknek minél magasabbra tetel: végett adta ki a debreczeni ev. ref. lelkeszi kar a következő felhívást:

Evangelium szerint Reformált Egyházunk mindenkor híven apolván, egyéb erények közt, a hazafiúi érzelmeiket, és sorsa és fejlődése a legtöbbször szorosán össze lévén kötve a mindnyájunk által annyira szeretett Magyar hazá sorsával és nevezetesebb eseményeivel, most, a midőn ennek a szeretett Magyar hazának ezredéves fennállását ünnepli egy szívvvel, lélekkel a nemzetnek minden tagja és minden vallásfelekezete, debreczeni ev. ref. Egyházunk is méltóan óhajt részt venni e lélekemelő ünneplésben.

Lelkeszi karunk megtévén a szükséges intézkedéseket, tisztelettel felhívja egyházunk tagjait, a folyó hó 10-én, délelőtt 9 órakor valamennyi ev. ref. templomokban megtartandó hálaadó isteni tiszteleten való megjelenésre.

Nagy és szép emlékekkel összekötött, tanulságos nap ez ezredéves történetünkben. Hatása és hálatartozása alatt nem maradhat egy romlatlan szív sem érzéketlen a sorsunkat vezető isteni gondviselés iránt.

Még sokszor meglátogattam a téli szezon alatt; olyan ismeretséget kötöttem Lesbiával, melyet azonban nyilvánosan resteltem volna. Nem adok ugyan sokat a világ szájára, de mégse szerettem volna, ha a nevem egy napon említi a sportbárónéval.

A tavaszi löversenyek után a báró az angol gyepen próbált szerencsét. Vele ment Lesbia is. A ködös Albionban azonban Fortuna istenasszony nem kedvezett a bárónak, mert egy akadályverseny alkalmával, mikor a saját lovát már-már győztesen vitte volna a bírói pályára elé, az utolsó akadálynál leesett a lováról és szörnyet halt.

Egy évig nem hallottam Lesbiáról. Hogy merre járhatott, nem tudom. Mikor újból találkoztunk, egy bécsi orfeumtársulatnál volt, mint francia énekesnő. Alig ismertem rá, mert a haját aranyszőkére festette, a nevét is megváltoztatta. Mikor az emelvényen megjelent, alig volt valami ruhaféle rajta: hangja nem sokat ért, hanem a mozdulatai, melyekkel a dalok szövegét kísérte, utánozhatatlanok voltak. Bomoltak is utána elegendő.

En többször eljártam az orfeumba, s egy éjjel után, mikor az előadásnak vége volt oda jött rendesen az asztalomhoz. Olyan őszinte volt, mint a megtérő bűnös a gyónás alkalmával. Sajnáltam a szerencsétlent, kinek bár a bűn a vérébe volt oltva, de a lelke nem volt egészen romlott.

(Folyt köv.)

Barátaimtól kérdezősködtem utána; ők mondták el, hogy kicsoda a turfbáróné. A nevét nem tudta senkisé, de azért úgy látszik, jól ismerték. Egy ismert sportmam maitresse-e volt; vakmerően fogadott nagyobb összegekre ismeretlen lovakra, melyek többnyire elsőnek jöttek be, ha többel nem is mint egy orrhosszal. Azt mondják, hogy kitértően ismerte a lovakat, s a báróval rengeteg összegeket nyertek.

Meg is látszott rajta a gazdaság. A legdrágább ruhákat egyenesen Párisból rendelte, ékszerei, melyeket magára aggatott, sokak állítása szerint százezer forintnyi értéket képviseltek. Volt kocsija, inasa, palotája. Az operában páholyt bérelt, nyáron a világfürdőket kereste föl bárójával. Salójában az előkelő világ férfiai forgolódtak, s mint suttogva beszéltek, még herczegek is szívesen jelentek meg estélyein, mert ott fesztelenül tudtak mulatni. Villámvölgyi Lesbia — mert ő volt a turfbáróné, így élte világát, míg te a római jog tanulása mellett igyekezél felejteni az első szerelem csalódásait.

Egyszer nagyon rabámultam, mire ő észrevette, s inasával magához hivatott.

— Ha nem csalódom, Bukow, a székelek hóhéra ön ugy-e? — kérdezte mosolyogva.

— Ugy van, báróné — szóltam meglepetve. Ön előtt most a verszomjas Bukow tábornok megszeliült alakja áll.

Tudvalevő dolog, magyarárgattam Párisnak — hogy legelső szerepem Bukow volt, a Villámvölgyi társulatánál e nevet viseltem.

Ölelkezzenek azért össze lelkeink az ő imáadására és a hazaszereget szent tűzében e napon az ő oltára előtt!

Egyházi beszédek fogtak tartani: a nagytemplomban K. Tóth Kálmán, a kistemplomban Dicsőffi József, az új templomban Mitrovics Gyula lelkészek, az ispotályi templomban Ferenczy Imre segédlelkész.

Az isteni tisztelet hatásának emelése végett, a különböző enkkarokat is felkérte lelkészi karunk az alkalmi szereplésre s hogy lélekből való ünneplésünknek maradandó emléke is legyen, közadakozás végett a főiskola egyetemé fejlesztésének czéja van kijelölve.

Az ev. ref. lelkészi kar.

* Megyei központi választmány ülése.

Hajdúvármegye központi választmánya a mai nappal kezdte meg — a törvény vonatkozó rendelkezése szerint — nagyfön osságu működését, melynek eredménye az 1897. évre érvényes választói listástrom elkészítése leendő Rásó Gyula kir. tanácsos alispán elnöklése alatt máj. d. e. 10 órákor össze a vármegye központi választmánya a megyeház nagy tanácstermében, a melyen megjelentek Wessprémy Zoltán, Pénzes Sándor, Szöllőssy János, Orsz Endre, Wessprémy Kálmán, dr. Losonczy Almos, Karap Mór, Fischein Ignác, Dalmy László, Sinay Gábor és dr. Czeglédy Mihály. A megjelent központi választmányi tagok először is, ez első ülés alkalmával Rásó Gyula kir. tan. alispán kezébe letették a hivatalos esküt, mely után betöltötték a jegyzői állást. Wessprémy Zoltán ugyanis, a központi választmány eddigi jegyzője ez állást tovább nem viselheti, mivel időközben főjegyző lett s így az alispán akadályoztatása esetén az elnöki tisztét illeti. Jegyzővé egyhangulag Orsz Endre első aljegyzőt választották meg. Ezután megalakították a vármegye 17 községében az összeíró küldöttségeket, mely munkáitait köteles a legrövidebb idő alatt megkezdeni s a képviselőválasztók névjegyzékét kiigazítva, illetve azt az 1897. évre érvényesen záros határidő alatt a központi választmány elé terjeszteni. Az összeíró küldöttségeket az egyes községekben a következőleg alakították meg:

Nánás: elnök Kovács Lajos, tagok Dr. Nagy Gábor és Berencs Gyula, póttagok Hadas Miklós és Csuhány József.

Hajdúdorog: elnök Farkas Pál, tagok Nagy Miklós és Raik Imre, póttagok Tóth Mihály és Tóth Imre.

Hádáz, Téglás, Sámson: elnök Vessprémy István, tagok Szabó Zsigmond és Budaházy Gyula, póttagok Magyar János és Oláh Gyula.

Hécszabolcs: elnök Dr. Czeglédy Mihály, tagok Padrah Sándor és Föghüty János, póttagok G. Tóth Mihály és Zachar Sándor.

Bújváros, Józsa: elnök Dalmy László, tagok Kaszás József és Toronyi János, póttagok Hegedüs György és Szitanyi Sándor.

Szováty, Mike-Péres: elnök Gábor, tagok Nádaházy István és Medgyesy Albert.

Nádudvar, P. Ladány: elnök Hagen Sándor, tagok Balogh Sándor és Nagy Albert, póttagok Ács Nagy Sándor és Belovary Lajos.

Földes, Kaba, Tetétlen: elnök Soltész Farkas, tagok Boros Lajos és Horváth Kálmán, póttagok Bogdán Gábor és Mácsay József.

Csege, Egyek: elnök Bertalan Gábor, tagok Kardos Géza és Csák Gyula, póttagok Szabó Gábor és Denics Lajos.

* Debreczen és a király. Ő felsége tegnap déli 12 órákor látogatta meg az ezredévi kiállítását, most már másodizben. Tüzetesen megtekintett s megmagyaráztatott magának mindent. A király huszártábornoki egységénél viselt. Hosszabb ideig tartózkodott minden pavillonban, kísérvével élénken beszélgetett mindenről. Különösen érdeklődött a mezőgazdasági kiállítás iránt, melyben félóraig tartózkodott. Többek közt megjegyezte:

Igen nehéz idők vannak a gazdáknak!

Bizony-bizony nagy igazság rejlik a királyi szavakban, csak az a kár, hogy az önálló vánterületet nem említette fel a kíséret. Bizony akkor egy kissé enyhülnének azok az igen nehéz idők! Majd Debreczen szab. kir. város kiállítását szemlélvén, azt kérdezte a tájkártól ő felsége:

Meg van-e még a várrnak a szép mense és szép gulyája?

Ezekből is látszik, hogy a király városunk iránt mindig melegen érdeklődik, s nem felejtette el a debreczeni látogatása óta a város mensesét és gulyáját. Azután még a városunk többi kiállított mezőgazdasági termékeit is megsejmelte, teljes megelégedést fejezett ki a látottak felett. Ezután majdnem teljes öt óráig tartó séta után visszahajtatott Mátyás-király palotájába, a néptömeg lelkes néjlézése közben.

* Az ev. ref. egyház elemi iskoláinak ezredéves ünnepélye az 1896. év. május 9-dik napján a nagytemplomban következő sorrendben tartatik meg: 1. Az elemi iskolák összes növendékei harangszó mellett vonulnak fel reggel 8 órákor a nagy templomba. 2. A növendékek éneklük a 37-dik dicséret 1-ső versét és a XC-dik zsoltár 1-ső versét, orgona kíséret mellett. 3. Némethy Lajos ev. ref. lelkész és iskolaszék. elnök által tartandó alkalmi ima. 4. A tanító testület összhangzatoson éneklük a »Himnusz«-t. 5. Dávid Mihály tanítótestületi elnök emlék beszédet tart. 6. Egy fiú és egy leány-növendék hazafias költeményt szaval. 7. A gyülekezet és a növendékek együtt éneklük, orgona kíséret mellett a »Szózat«-ot.

* Milleniumi ünnepély a Kossuth-utczai fiúiskolában Folyó hó 9-én délelőtt 10 órákor az istentisztelet végeztével a Kossuth-utczai fiúiskola növendékei s tanítói is ünnepélyt tartanak az iskola udvarán, a következő sorrenddel: 1. »Himnusz«, éneklük a növendékek. 2. »Ima a hazáért«, szalja Nagy Pál V. o. növendék. 3. »Árpád apánk«, éneklük a növendékek. 4. Alkalmi beszéd, tartja Szendi Imre tanító. 5. Magyarország térképét megkoszoruzza s ünnepélyes ígéretet tesz a hazaszeregetére tanulóitársai nevében: Pető Lajos IV. o. növendék. 6. »Fohász«, szalja Körösi Mihály I. o. növendék. 7. »Mi a haza«, szalja Osváth Lajos II. o. növendék. 8. »Felfel vitézek« éneklük a növendék. 9. »Előre« szalja Lókodi József IV. o. növendék. 10. »Ki volt nagyobb?« szalja Pavai Lajos III. o. növendék. 11. »Talpra magyar«, éneklük a növendékek. 12. »Hunyadi«, szalja Pataki József III. o. növendék. 13. »Honfidal«, szalja Gyarmati István V. o. növendék. 14. »Szózat«, éneklük a növendékek. Delután a gyermekek kimennek az erdőre s majálást tartanak.

* Milleniumi ünnepély a Jótékony nőegylet iskolájában. A Jótékony Nőegylet elemi iskolájában e hó 9-én d. e. 10 órákor szintén tartanak milleniumi emlékűnnepélyt,

melyre az egylet külön meghívót nem bocsátott ugyan, de az érdeklődő közönséget szívesen látja. Az ünnepély hazafias dalokból, szavalatokból és Gecsey Etelka tanító-nő emlékbeszédéből fog állani.

* Elemi iskoláink ezredéves ünnepélye. A debreczeni összes elemi iskolák május hó 13-kán szerdán délelőtt hazánk ezer éves fennállásának örömeire ngs. Simonffy Imre kir. tan. polgármester ur díszelnöksége alatt díszfelvonulással egybekötött emlékűnnepélyt rendeznek.

Az ünnepély sorrendje a következő: 1. Délelőtt 9 órákor gyülekezés és felállítás a piacon végig.

2. Indulás és díszfelvonulás zeneszó mellett a nagyerdőre.

3. Oszlopba állás a korcsolyatérén.

4. Hymnus, éneklük az összes növendékek.

5. Emlékbeszéd, tartja Sinka Sándor, a Gönczy-egyesület járásköri elnöke.

6. Szózat, éneklük az összes növendékek.

7. Iskolaként való elvonulás, az erdőben játék és perez kiosztás.

* Milleniumi ünnepély az ispotályi fiú és leányiskolákban. Az ispotályi fiú és leány iskolákban május hó 9-én délelőtt 10 órákor az ispotályi térségen, kedvezőtlen idő esetén az isp. templomban tartandó ünnepély sorrendje a következő: 1. Hymnus, éneklük az összes fiú és leány növendékek. 2. Megnyitó beszéd. 3. »Ezer év«. Irta Inczedy László, szavalja Kapusi András elemi VI. oszt. növendék. 4. »A honfoglalás s a magyar nemzet ezeréves élete«. Felolvassa Herczeg János tanító. 5. B-széd »Magyarország térképe előtt«. Elmondja Vitas Sárika elemi V. oszt. növendék. 6. »Hazám«. Irta Lévy Mihály, szavalja Tóth Árpád VI. oszt. növendék. 7. »Honfidal«. éneklük az összes növendékek. 8. »Árpád és a honfoglalás«. Elmondja Tóth Erzsébet elemi V. oszt. növendék. 9. »Munkács«. Irta Bartók Lajos. Szavalja Pócsi József elemi VI. oszt. növendék. 10. I. »István«. Elmondja Molnár Erzsébet elemi V. oszt. növendék. 11. »Tartárjárás«. Irta Vida József. I. részét szavalja Szilágyi Juliska elemi V. oszt. növ. II. részét Faragó István elemi V. oszt. növendék. III. részét Körösi Juliska V. oszt. növendék. 12. »Nagy Lajos«. Elmondja Horkai Lajos elemi III. o. n. 13. »Királyi telt.« Irta Dövény József. Szavalja: Nagy Margit elemi VI. oszt. növendék. 14. »Hunyadi János«. Elmondja Szücs Mariska elemi VI. osztályu növendék. —

15. »Hunyadi«. Irta: Czuczor Gergely. Szavalja Némethi Géza elemi IV. oszt. növendék. 16. »A mohácsi véz.« Elmondja: Kiss Mariska elemi VI. osztályu növendék. —

17. »A látók«. Irta: Kuthen. Szavalja Szilágyi István elemi III. oszt. növendék. 18. »A magyar szabadság harc.« Elmondja: Nagy Teréz elemi VI. oszt. növendék. 19. »Előre«. Irta: Tóth Kálmán. — Szavalja Nagy Béla elemi IV. osztályu növendék. 20. »A magyar történelem legkiválóbb alakjai«. Felolvassa: Zong János tanító. —

21. »Ki volt nagyobb?«. Irta: Tóth Kálmán, szavalja Boros Béla elemi V. oszt. növendék. 22. »Ki volt nagyobb?«. Irta B. Büttner Lina, szavalja Birinyi Eszter VI. oszt. növendék. 23. »Az iskola legjobb tanulóinak beszéde.« Elmondja Kovács Mihály elemi VI. oszt. növ. 24. B-záró beszéd. 25. Szózat. Éneklük az összes fiú és leány-növendékek. Ezen ünnepélyre a szülőket és a tanügy barátait szívesen meghívják az ispotályi tanítók.

* A Debreczeni izraelita hitközség elöljárósága Magyarország fennállásának ezredik évfordulóját hazafias érülettel és áhítatos megszeretettel megünnepleni óhajtván, f. hó 10-én vasárnap d. e. 1/2 12 órákor a Szt. Anna utczai izr. templomban ünnepi beszéddel egybe kötött háladáó istentiszteletet tart. Hazafias tisztelettel felhívja tehát a hitközség tagjait, hogy az ünnepélyre minél nagyobb számban s újnepi ruhákban megjelenjenek, mely egykori népszerű emlékkűnnepre készül a sárrethi független eréletű polgárság, mely egykori népszerű képviselőnek, Csánády Sándornak em-

Tékét diszes sirkő felállításával örökitette meg. Ezt a sirkövet május 25-én, pünkösd második napján leplezik le ünnepélyesen. Az ünnepélyen jelen lesz Kossuth Ferenc is, a kit nyolcz ellenzéki képviselő kíséri le Nagykerekebe. Kossuth Ferenc Nagykerekiben időzése alatt Hábóka József vendége lesz. Lévi Jakab nagyváradi sirkóraktárában készítik a síremléket, melyet a választókerület polgárai pártkülönbség nélkül emeltetnek Csanády Sándornak, a ki a kerületet több országgyűlési cikluson képviselte. Az egyszerű, lapos sirkő fekete gránit talapzatával együtt 3 méter magas lesz. A feliratot most vésik rá s következő:

CSANÁDY SÁNDORNAK,
a magyar nemzeti önállóság és függetlenség
tántorithatlan bajnokának...
emeltette ezen egyszerű emléket
a berettyó-ujfalui választó kerület közönsége
1896. május 25-én.

Kisére lentebb ezen felirástól a következő sorok olvashatók:

Született 1814. október 4.
Mehalt 1892. július 17-én.

Legalul a kerületi 48-as függetlenségi párt jegyzője, Kovács Ferenc által készített következő nyolcz soros vers lesz felvéve:

Ki mindent áldozott
Hazájáért;
Jutalmat, bért —
S védte nemzetének
Igaz jogait,
Most halála után
Áldva pihen itt!

* **Tanyai történet.** Városi ember el sem képzelheti, hogy milyen élet is lehet a homokbuczkás Hortobágy tanyáin, hol órajárásra esik az egyik ház a másiktól, s a gulyás kívül a pusztán nagyot bámul, ha egy fekete pont kezd mozogni a láthatáron, melyből csak egy óra múlva bontakozik ki a közeledő városi ember alakja, — vagy a fináncz, vagy a végrehajtó. Egyik kedvel alakja a tanyaaja népiek, mert a merre ezek járnak, még a harmatos fű is kiszárad. — A tanyai ember, különösen a puszták fia szótlan, s mivel a magányos életre van kárhóztatva, mélyen gondolkozó. Ilyen volt a tizenhatéves Czégény János beresgyerek is. A mint a gulyát őrizgette, meghányta-vetette fejében az ő keserves sorsát, s azután nagy dologra határozta magát. Este, mikor visszatért Kossorus Lajos bérlojének, Kálmán Jánosnak a tanyájára, kilopódzott a kertbe és a meggyfára kötötte fel magát a kondásostorral. Csak reggelre vették észre a szerencsétlent, ki már ekkorra kiszivendett. Meghalt a puszták fia, ma el is temették a tanya részvéte mellett. Hogy miért kellett a 16 esztendősi fiúnak meghalni? Örök rejtély maradt oda künn a homokon. Csak egy összetört furulya regél a csalódásról, a szerelemről, mely, hogy minek is a világon, nem tudatik a tanyai, lassu eszjárás szerint.

* **Párbaj a soproni átirat miatt.** A csinos kis hírnévre, helyesebben hírhedségre szert tett soproni átirat miatt vér is folyt volna, ha azok a derék párbajpistolyok okosan nem viselték volna magukat. Esztergom vármegyének a napokban tartott tavaszi közgyűlésen tárgyalták ugyanis a kraxel huberek indítványát s azt 29 szóval 23 ellenében elfogadták. A 29 klotürös hazafi között természetesen 20 hivatalnok volt. Az átirat elfogadására szavazott Malina Lajos nemrég megválasztott polgármester is, a mi nem kis meglepetést okozott, mert Malina polgármester-előlt korában ugyancsak ellenzéki viselkedett. A közgyűlésen történt szavazás után az alispán hivatalban hevesen összeszólkóztak a szavazás miatt Frey Ferenc orsz. képviselő és Ivánovits Béla vármegyei levéltáros. A felek pistoly párbajra állottak ki, a derek golyók azonban akadályra nem találva, vigan süvöltöttek a levegőben.

Időjelzés május 8-ra változó felhőzet, helyenként csapadék, hűvös.

x **Kereskedelmileg** kiképzett fiatal ember, (nős) ki a magyar és német levelezést valamint a könyvvitelt tökéletesen bírja, megfelelő mellékfelgalkozást keres 1 esetleg 2 órára naponként. Czim: R. a kiadóhivatalban.

Táviratok.

Ebéd a diplomácia tiszteletére.

Budapest, május 7. A »Debreczen« ered. táv. Bánffy Dezső br. miniszterelnök tegnap este hat órakor ebédet adott a Budapesti ebédző diplomácia tiszteletére, melyen jelen voltak az összes miniszterek, a főrendiház és képviselőház tisztikara, a pártok elnökei, s az egész diplomácia, valamint a Budapestben lakó idegen konzulok.

A pezsgőnél felállt Nigra gróf, bécsi olasz nagykövet s meleg szavakban fejezte ki úgy hazája, valamint a saját és diplomata társainak őszintén érzett köszönetét a magyar nemzet figyelméért, melyben az összes nemzetekkel a kiállítás és millennium megnyitására és megtekintésére, valamint a szíves vendégszeretetért, melyben őket részesítették. Élteti a királyi párt.

Jósik Samu br. felelt Nigra gróf beszédére s megköszönte úgy miniszter társai, mint a magyar nemzet nevében a diplomácia részvételét, mely fényes tanubizonysága annak, hogy a magyar nemzet törekvéseit, mellyel a művelődés ügyét szolgálja, élénk érdeklődéssel kísérik a külföld vezető férfiai. A megjelent diplomaták egészségére iszik. A társaság 9 óráig maradt együtt.

Királynénk a kiállításon.

Budapest, május 7. (A Debr. ered. táv.) Erzsébet királyné, felséges asszonyunk ma reggel egészen váratlanul meglátogatta ezredéves kiállításunkat.

A felséges asszony a kiállítás megnyitása után tudvalevőleg rögtön visszahajtatott a budai várpalotába s így akkor nem nezte meg a kiállítást.

Ellenállhatatlan vágy vezette őt azonban a kiállítás megtekintésére s így történt az, hogy ma reggel, a nélkül, hogy valaki sejtette volna udvarhölgye kíséretében megjelent a Hunyadi-várban levő történelmi kiállítási csarnokban.

Az épen ott jelen volt Czobor Béla egyetemi magántanár, a műemlékek országos bizottságának alelnökét és a történelmi kiállítás csoport-bizottságának elnökét kérte fel a történelmi pavillonban való kalauzolásra.

A felséges asszony a legjobb hangulatban volt és folytonosan csevegett Czobor Bélával.

— Ö Felsőge mondta nekem — ugymond — hogy ez a legszebb rész, azért kezdem itt a a nagyszerű látványosságok megtekintését.

— Czobor Béla lelkesen magyarázott, az egész uton, a mire a királyné mosolyogva jegyezte meg.

— Hisz ön ugy magyaráz, hogy az ember szinte bele éli magát a régi korba!

Azután kegyes mosolyal köszönte meg Czobornak a kalauzálást s kijelentette, hogy a legnagyobb élvezetet nyújtotta neki.

Majd megtekintette még a királyné a kiállítás faluinak magyar oldalát s a legnagyobb elragadtatással beszélt azok ügyességéről és meglepő voltáról.

Hosszabb ott tartózkodás után aztán a királyné elhagyta a kiállítás területét az összeszeverődött neptömeg éjenzése közben.

Uralkodók táviratai királyunkhoz.

Budapest, május 7. »Debreczen« ered. táv. A kiállítás megnyitása alkalmából a diplomácia részvételén kívül a **német császár**, az orosz czár, az angol királyné és **Umberto, olasz király** meleg hangu üdvözlő táviratokat küldtek királyunkhoz, mindnyájan hangsúlyozva azt, hogy a magyar királyt üdvözik a magyar nemzet ezeréves ünnepe alkalmából.

A régi diák-életből.

Győr emlékeink közt, melyek hazai iskoláztatásunk multjára, a régi magyar iskolai élet tradícióira bírnak vonatkozással, becses adalékul szolgálhat egy — sajnos — befejezetlen önéletrajz töredék, melyet a m. kir. tudomány egyetemi könyvtár közirattára őriz egykori hírneves igazgatója, a jeles tudós Fejér György tollából. A nagyérdemű s történelmi irodalmunk emlékei gyűjtésében feledhetetlen nevet szerzett tanár 1851-ben fejezte be 95 évre terjedt munkás életét; emlékei tehát visszanyulnak a mult századnak majdnem közepéig, arra az időre, melytől közoktatásunk ujjáteremtését kell számítanunk.

Fejér György Zalamegyében, Keszthelyen született 1766-ban, hol nagyatyja Festetics Kristóf gróf ügyvéde, atyja azonban már csak ácsmester volt. Tizenkét gyermek közül egyedül maradván életben, György ugyszólván szülei híre s tudta nélkül kezdte az iskolát járni, de egy alkalommal mint minisztráns fiúnak a boros ampullát a szent Miklós kápolnába kellvén vinnie, annak tartalmát kiöntötte, miért is a büntetésből való rettegésből tíz napig nem mert iskolába menni, mert valóban megdöbbenő akkori mesternek durva kegyetlensége, ki mindennap délelőtt és délután 6—7 gyermeket korbácsolt meg. — Nagyobb része, mondja, nadrágját jó előre kitömvén mindenfélével, csak nevette a büntetést, ő azonban erősen szenvedett. Végre a barbár tanítót is elérte végzete. A bajszosabb tanuló, vagy legátusok egyszer megragadják s az ablakon akarták kidobni, s csak nehezen menekülhetett kezeik közül. Végezven az elemi tanulmányokat 1775-ben, a minor parviba jutott. A három osztályra — minor parvista major parvista és principista osztályra osztott iskolának élén egy magister állott ekkor Brányi Lajos nevű páter, kiről Fejér igen bölcsen emlékezik. Magyarul az iskolában tiltva volt — ugymond — beszélni, s a tilalom áthágónak büntetése jókora, embernagyságnyi dorong volt, a mit haza kellett cipelni. Ez a dorong Fehérre is vezetéssé vált egyszer, mert Török János nevű, mindannyiok közt legnagyobb tanuló társa bevádolta egy alkalommal, hogy magyar szót ejtett. Az egész csak az irigység műve volt Fehér ellen kire áskálódtak mert a többiek felett kitűnt s a dorongot meg nem viselte. De hiába tagadott, hiába esküdzött és hivatkozott tanúira, a dorongot haza kellett vinnie. De nemsokára megnehezült a sors keze a keszthelyi diákság fölött. Alig lepett Fejér a principisták közé, tapasztalni volt kénytelen a tanítói szigor durvaságát. Uj tanítója, a mint elbeszéli, a fegyelem ellen vétőkkel kíméletlenül bánt el; éles fadarabon vagy borsó terdellette, földet csokolva korbácsolta megvesztozte őket, szájakat fadarabkaval fölpeczkelte (Holz im Maul), nemcsak tenyerökre, hanem összefogott öt ujjuk hegyére is pálczát verettt s ib.

Különösen két epizód ragadta meg iskolai élete ezen szakából Fejér figyelmét. Egy alkalommal egy híres nevű páter látogatta meg az iskolát és szép képet ígért annak, a ki megmondja, hogy van latinul »börzsák.« Mig a többiek tanakodtak magukban, Fejér felkiáltott: »aster« — s megkapta a képet. Masszor Festetics Pál grófné szül. Bosányi látogatta meg később oly nagy híre emelkedett György fiával az iskolát s a nyilvános próbatételre is jelen volt. — Fejér üdvözölte őket s ő kapta a ju almat is, mely »Kurze Erdbeschreibung zur Geschichte von Ungarn« című munkából alott. Egy régi olympiai győző sem lehetett büszkebb diadalarára.

Következő évben a grammatisták közé került Fejér, s Szabó Benvenit lett tanítója, kiről megjegyzi, hogy a szakmájába vágó tárgyakat igen röviden és könnyen adta elő, különösen pedig a csufolódásra, a büntetésre nagy hajlandósága volt.

Két esetre emlékezik itt megint vissza Fejér, melyeket szóról-szóra így beszél el önéletrajzában: »Tanítóm tudta, hogy én telve vagyok az első hely dicsőségével, melynek egy csillag volt a jelvénye. Magához hivta tehát az osztályból az utolsót s őt előbb ki-

tanította, hogy alkalmasan elmondja, a mit sem a tanár nem tanított, sem mi nem tanultunk. Mikor aztán a főtett kérdésekre én tévovaztam, ez utolsót szólította fel, hogy feleljen meg a kérdésekre. Ő aztán megeléve, elfoglalta helyemet, én pedig letéve az elsőség jelvényeit, sirva és tanulótársaim röngése közt húzódtam el az utolsó padba. Szerencsére, nem sok időre, mert kélpe a mörközes terere, hogy vis-zakapjam első helyemet. vita kozásba ereszkedtem, a mit is az egész osztály tetszése közt visszaszereztem s az első helyet ismét meggyertem.

Maskor meg az történet, hogy mikor már az ifjuság lecke előtt a templomba menendő összegyűlt, a mi Benvenitunk sehol sem volt. En jóhiszeműleg, buzgóságból érte szaladok, ajtajan kopogtatok, de hiába — tanáruuk aludt. Ujból kopogtatok, de három négyszeri kopozas után sem kapok választ. Végre a tanár ur kikelve ágyából, a templomba sietett. Az istentisztelet után iskola gyűlésre jöttünk össze, a hol kérdőre vontak, hogy hogyan mertem ismételn kopogtatva zajt csinálni, s tizenket korbácsütésre ítélek. Nem használt sem sirás, sem kérések, már-már végig feküdvé vártam a korbácsütéseket. Erre az egész ifjuság zokogásomon megindulva, fölállt s egy szajjal hangoztatta: »Kegyelem neki! kegyelem.« Ez használt; a büntetést elengedték, de az elsőség jelvényeit le kellett tennem.

Az 1778-ik évben mint már syntaxistát Boros Oswald vette szellemi gondozása alá Fejér Györgyöt, a görög és latin nyelv mellett a prozódia, azonkívül természetrajzot, a császárok és magyar királyok történetét, sőt számvetést is magyarázva. Korbácsra és vesszőzésre — mondja önvallomásában Fejér — most már nem volt semmi szükség. Ellenben Boros az osztályt 3 nyelvre, magyar, német és horvát nyelvre osztotta fel, s azt az osztályt, mely a dolgozatokban s a lecke felmondásokban legkevesebb hibát követett el, kiterjesztett szárnyu sassal tüntette ki. Minden nemzetiségű csoport magaviseletére egy-egy koronként kijelölt censor vagy vice censor örködött, akiknek minden héten nyilvánosan fel kellett jelenteni és pedig német nyelven az elkövetett excessusokat. A sas az év végi vizsgáknálazon nemzetiségnek jutott osztályrésztül, mely azt legtöbbször vivta ki magának.

Rendesen ez osztályban már a versfaragást is elkezdették a poetikusabb lelkületű diákok, s nem kerülhete ki végzetet Fejér mes, őt is elragadta a skandalási ház. Mgejárva azonban vele, mert mikor első epigrammá-ával előállott egy Proposics nevű horvát tanuló társa másnap következő hexametert rta nagy kövér betűkkel latinul a fekete táblára:

„György, mielőtt verselnél, jobb ha kitörölöd az orrod.“

Ez a Propics volt különben az, aki Bacsányi János elől is elvitte egykor a pálmát latin verselésével.

Az önéletirt legérdekesebb lapjai talán azok, melyekben Fejér az akkori ifjuság szokásairól és erkölcséről értekezik. „Sok nagyobb osztályu tanulót láttam, ki vörös szalagos, tollas csakósüvegben s alacsony topánkában jártak. Továbbá zöld köpenyeg és ujjas, piros bakkancs felül fekete prémmel díszítvél s ezüsttel kivert fekete szegélylyel — zsinóros salaváti — valamint kerek szárnyas palástok voltak divatba. Fölváltották a süvegeket kerek kalapok, igen kicsiny puppal A topánkákra aczel sarkantyukat alkalmaztak, nagy sarkantyutarajokkal, melyeket mivel iskolába vinni nem volt szabad, csavar segélyével majd levették, majd ujra föltettek A haj felső fürtjeit több tincsbe fonva s a fül körül csavarva az alsókat pedig kötővel átfonva viselték.

Iskolai játék között említi Fejér azon időből a labdának bittal való elütését, miközben a „méta“-ig szaladtak. Az a rész, mely a kiütött labdát el fogta, vagy a szaladókat a labdával elérte, maradt a győztes. Egy mást fajta játék az ugynevezett körben járó volt, melyből a dobók egyenként kiléptek, az ellenkező táborból visszadobók pedig beléptek.

Óthon aztán — folytatja — karikázással, azaz karikáknak bizonyos térközben oda's vissza dobálásával, nemkülönbön bizkes sel, vagy, mint ma mondják, bilinczkével, ciglézesel töltötték az időt, majd »ezürok-h-gedü« mdlett ugrándoztak; télen a teknősbéka tóban csuszáltak a jégen vagy madarásztak. Nyáron jó volt a malom-csatornában uszkálni s a Balatonban rakászni (ma már ndvalevőlag rég kpusztultak onnan a rákok), vagy pedig a zsidók által emelt (?)dróttal összekötött karókon mászkálni.

Özintén felsorolja Fejér a virgoc diáknép apróbb csinnyeit is, milyenek voltak a tilos gyümölcs, dinnve, ritkábban a legelő lbasckák megdézsmálása, s a katonajonccok vezetőivel való sűrű csatározások. A labdajáték azonban vézetesse vált Fejérünkre, mert gimnázista korában egy nálánál nagyobb társa oly erővel súlytotta a labdát ágyékába, hogy ő-szee-ott s belső sérülést szenvedett. Attól fogva az ifjak játékánála tanárok valamelyike is mindig feügyelt. Rosz társaság a diuoye lopásra is rácsabította egyszer a leendő papot; de a lelkiismkret fordulása annyira uem hagyta nyugodni, hogy következő évben már egy diuoyeexpediciónál, majd egy dióverésnél eg a kritikus pillanatban hagyta oda társait s szaladt libegve haza s teljes életében őrző anygiának tulajdonította becsületérzése ezen fellobbanását.

Ime a gyermek-élet tarka világa azzal a közvetlenséggel leírva, mely egy multjába néző agga-tyán kegyeletes emlékezetén végig vonul. Sok éesen jellemző vonást szolgáltat ez, aligha nyílyánosságra szánt emlék irattörödek a magyar diákság történetéhez, ahhoz a szellemhez, mely anyyi jelest nevelt e hazának s melye: üde életfelfogása most már mindjobban kiveszőben van iskoláink modern idegrentó és lelekernyeztő nevelési rendszereiből.

V.

Ingatlanok forgalma

a debreczeni kir. törvény-zék telekközvi osztályánál. —

— Folytatás a keddi számhoz. —

10. Kiss Jánosné Szabó Mária veszik Borusz Bálint és nejétől ezeknek 1649 sz. a. házas telkét 4000 frtért.

11. Kovács József és neje veszik Szabó Sándor és nejétől ezeknek csapó-kerti szőlőjüket 200 frtért.

12. Nagy Gábor és neje veszi Vásári Józseftől ennek 464 sz. a. házas telkét és ennek ondódi földjét 7000 frtért.

13. Bottyan István és neje veszik Szőke Sándor és nejétől ezeknek téglás-kerti szőlőjüket 520 frtért.

14. Bartha Mihály és neje veszik Szabó Mihály és nejétől ezeknek hatvan-utczai kerti szőlőjüket a rajta levő épületekkel és felszerelvényekkel 800 frtért.

15. Szaitz Sándor veszi özv. Gréh Mihálynétól ennek ondódi szántó földjét és 33 sorszámú házas telkét 6750 frtért.

16. Szakál Gergely és neje veszik özv. Karaszon Jánosné szül. Kaszás Klárától ennek 3305 sz. a. házas telkét 1650 frt vételárért.

17. Szőke Sándor és neje veszik Bodnár György és nejétől ezeknek téglás-kerti szőlőjüket 700 frtért.

18. Fülöp János és neje veszik Kis Lajos és nejétől ezeknek téglás-kerti szőlőjüknél 1/3 részét, mely tesz 201 1/3 öle: 180 frtért.

19. özv. Porcsiny Sámuelné Végh Zuzsánna veszi az alföldi takarékpénztártól 5000 frtért.

20. Balacs János és neje veszik Kis Ferenczné Balog Erzsébet és társaitól ezeknek csapó-kerti szőlőjüket 480 frtért.

21. Szabó István és neje veszik Tóth Mihály és nejétől ezeknek 1377 sz. a. házas telkét és ennek ondódi földét 7000 frtért.

22. Szilágyi Bálintné Mészáros Zuzsánna veszi László József ugys mint k. k. gyermekei gyámjától ezeknek a tóczós-kerti szőlőjükből öket megillető 2/3 részét 300 frtért.

Ezredévi ünnepek Debreczenben.

Május hó 9-én.

Reggel 8 órakor az összes ev. ref. elemi iskolák növendékeinek jelenlétében halaadó istentisztelet a nagytemplomban.

Délelőtt 9 órakor a főrealiskola, az ev. ref. felsőbb realiskola és a kereskedelmi akadémia ifjusága részére ünnepi istentiszteletet s Kossuth utczai új templomban.

Ugyanakkor az ág. ev. és az izr. elemi isholak tanulói számára istentiszteletek az illető felekezeti templomban.

Délelőtt 10 órakor a nagytemplomban istentisztelet a kolégiumi ifjusága részére. Az istentiszteletet millenárius ünnepegy követi, melyen az imat Csiky Lajos az ünnepi beszédet pedig G é r e s s y Kálmán mondja a nagytemplomban.

Délelőtt 10 órakor az ev. ref. felső leányiskola ünnepegy kedvező idő esetén az intézetben, kedvező len időben pedig az új templomban.

Délelőtt 11 órakor a főrealiskola és az kereskedelmi akadémia ifjuságának ünnepegy saját intézetünk helyiségében.

Délután az ev. ref. felső leányiskola majálisa, smelyet táncszertly követ a nagyerdei Dobos-pavillonban.

D. e. 9 órakor az ág. ev. elemi iskola millenniumi ünnepe az ág. ev. templomban.

Május hó 10-én

Délelőtt 8—10 óráig ünnepegyes istentiszteleték az összes felekezeti templomokban a város, a megye, a hatóságok, hivatalok, tesületek, intézetek, társulatok és egyesületek képviselőinek jelenlétében a nagyközönség számára.

Délután 4 órakor a debreczeni nők millenniumi zászlójának ünnepegyes felavatása és átadása a nagyerdei Dobos-pavillonban.

Fste 9 órakor millenárius táncszertlyalom a nagyerdei Dobos-pavillonban.

Május hó 16-án.

Reggel 8 órakor a városházterén gyűlekdnek az elemi iskolák összes növendéke, akik mintegy ötezeren kivouulnak a nagyerdei, ahol a korcsolyázó tere felállítva élénketik a Hymnuszt, meghallgatnak egy alkalmi beszédet s a szózat élénklésével beekeszítik az ünnepegyt.

Délelőtt 11 órakor a kereskedelmi akadémia ifjuságának zászló szentelése az intézet dísztermében.

Májushó 17-én.

Délelőtt 9 órakor ünnepegyes istentisztelet a róm. kath. templomban.

Délután 2 órától népünnepegy a nagyerdőn, melynek kötségeire a városi közgyűlés kétezer forintot szavazott meg.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. nyitva kedd, csütörökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvény-széknel jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünneponakon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket /s nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szordán.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig.

Museum, a kollegiumban. nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Gúncy-egyesület „Otthona“ a kereskedelmi palotájában.

Nyomdász majális május 16-án a „Margitt-úrdő dísztermében.

Május 10. a kőmives iparosok és segédek egyesületének zászlófelszentelési ünnepegy.

Ss. Dávid Istvánmal zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Ráczy Károly és pénteken Magyar Testvérek.

CSARNOK Hullámok közt.

Regény két kötetben.
Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.
Első kötet. 61
A n a p l ó.
(Folytatás.)

— Kisasszony! — sugá kocsisom —
vesse oda nekik pénzt, míg azon marakodnak,
talán elvágtathatók; gyalog utól nem érnek.
Majd eltérek az erdőből.

A kocsis suttogása magunkra vonta a
cannibalok figyelmét; irtóztató káromkodással
rohantak kocsimra s arezom körül villogtatván
handszáraikat, hallgatást parancsoltak.

Jól tudom, hogy e vadak előtt hasztalan
említem nevemet, az nem fogja őket megsze-
lídíteni, tudtam, hogy nincs kimélet személyemre
nézve sem, egyedüli menedékem tehát csak a
kocsis terve volt. Hirtelen előrántám tárczámat
s oda vetém nekik.

— Nesztek pénz, csak ne bántsatok!

Mind egy rakásra rohantak s egymás ke-
zéből kapkodták ki a tárczát iszonyu dulakodás
és káromkodás közben.

A kocsis felhasználta a pillanatot, lovai
közé esapott ostorával s széleseben kezdett
vágatni. Egynehány golyót küldtek utánunk, az
nem talált; de azért nem menekülhetünk meg.
Egy domb mögül épen lovaink orra elé toppant
két lovas szerezés, s azonnal feltartóztatták a
rohanó lovakat. Az utánam futó vad csoport
nehány percz alatt a hely színére ért, s míg a
néki vadult lovak felfordíták velem a kocsit, a
vad csoport ismét körül fogott.

A következő jelenet intézője az egyik lo-
vas volt, ki parancsnokuknak látszott. Társával
együtt leszállt a lóról, maga elé rakatta szét-
kapkodott holmimat és a pénzt, mi közben un-
dortó vigyorgással tekintett rajtam végig. Én
ez alatt fölálltam, szerencsére feldőlés közben
semmi bajom sem lett. Szótlanul, megvetően
neztem a főnök vigyorgó arezára, ki — miután
körülsemlelt, valamit morgott a körülállókhöz.
Egy percz alatt letépték rólam teli felső öltö-
nyömet.

Most újra megszemlélt a főnök, azután
röviden tudtára adá a katonáknak, hogy pénzem
és egész máhámam nekik adja, de engem
magának tart meg.

Tudtam, mi vár reám s a pillanat oly
iszonyu volt, melyet leírhatlannak tartok.

Összeszorított ökömrel vártam a bekövetkező
közledést s elhatároztam magamban, hogy a
végsőig védelmezem magamat.

A főnök odahajítá pénzem katonáinak,
kik fölünk kissé távo'abb egy csoportban állot-
tak. Amint a pénz közbük repült, vad dula-
kodással kezdtek azt felosztani. E közben a
vezér felém közledett.

— Hozzám ne nyulj, gyáva, undok, für-
telmes zsvány, mert megölik! kiálték rá dü-
hösen.

A rabló kacagott s kitért karokkal lépett
hozzám, hogy átölelje, mi közben rám kiáltott:

— A esárdába viszlek virágom! ott jó
meleg van, addig egy pár esőket adj foglalóba.

Én adtam neki egy esőket öklömmel a
homlokára, olyat, hogy háta tántorgott tőle.

— Ejnye, te galamb, te mérges galamb,
hát ilyen öklöd van neked? te fehér bőrű pa-
radiesom madár! Ereszd le az öklödet és ne
várj be, hogy összeköltöztessem.

Most ismét felém ugrott.

E pillanatban valami villanás kápráztatta
meg szememet . . . rögtön utána vastag versu-
garat láttam felszökélni s a rabló feje legurult
a fagyos földre, míg a csonka test lábaimhoz
omolva ruhámba kapaszkodott.

. . . Dőlözeg aranyszőrű paripán egy tün-
dér-lovagot láttam magam előtt. Fekete lengő
fürtei vállára omlottak sastollas kalapja alól;
testén vörörszínóros kék dolmány és nadrág,
jobb kezében a vértől párolgó görbe kard.

Magyar volt és oly szép, minőt még az
én vakmerő képzeletem sem tudott álmodni
soha.

(Folyt köv.)

Közgazdaság. Debreczeni piaci árak.

A folyó hó április 5-iki debreczeni
vásáron a következő árakat jegyezte a vásár-
felügyelőség. Gabnaárak. Buza 6.50 6.40 6.30
Kétszeres 5.40 5.30 5.20. Rozs 5.60 5.55 5.50
Árpa 4.50 .40 4.30 Zab 5.50 5.40 5.30 Ten-
geri 4.20 4.10 4.—. Burgonya 1.80. Ló felhaj-
tatott 1250, eladatott 560. Marha felhajtatott
1420 eladatott 655. Sertésvásár zárva. Sza-
lonna és haj. 100 kiló ó szalonna 46—50 frtig.
100 kiló haj 50—52 frt. Husárak: 1 kiló marha
hus 40, 44, 48, 50, 52, 54, 56 60 s sertéshus 40
44, 48 52 kr., borjúhus 56 kr, juhhus 40 kr.
Tüzifa 4 kbm. tölgyfa 12 frt, bükkfa 13 frt
nyárfa 7.50, felvágás 2 frt, faeszállítás 1 frt
20 kr. Napszámárak. Szőlő munka: Férfi el-
látással 90 kr., ellátás nélkül 1 frt 10 Mezei
munka: 50, 70 kr.

Budapesti gabonatözsde.

május 6-án.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u z a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
" " "	77	6.80 6.90	78	6.85—7—
" " "	79	6.95 7.05	80	7— 7.10
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
" " "	77	6.85 6.95	78	6.90—7.05
" " "	79	7— 7.10	80	7.05—7.15
Pestvidéki ó	75	—	76	—
" " "	77	6.80 6.90	78	6.85—7.0
" " "	79	6.95 7.05	80	7.00—7.10
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
" " "	77	6.80 6.90	78	6.85—7.00
" " "	79	6.95—7.05	80	7.0—7.10
Bácskai " "	75	—	76	—
" " "	77	6.90—7.00	78	6.95—7.10
" " "	79	7.05—7.15	80	7.10—7.20
Északi magy. "	75	—	76	—
" " "	77	—	78	—
" " "	79	—	80	—

	Min. hekt. ben	Ar kilogram.
Rozs elsőrendű uj	70—75	6.30 6.35
" másodrendű "	—	6.20 6.3
Árpa takarmánynak "	60—62	4.5 4.70
" égetni való "	62—64	5.10 5.70
" sertőzdei "	64—66	6.15 6.50
Zab " " uj	39—41	6.20 6.55
Tengeri bánsági " uj	—	4— 4.05
" más nemű "	—	3.90 4.00
Repeze bánsági	—	0.00 0.0

Kőbányai sertés-piacz.

május 6.

a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű.
Óreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban
— krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 klg
sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320
klg felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép pá-
ronként 251—300 klg. — sulyban 50—51 krig. 5. Fialat
könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) —
49—51 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként
280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig Közép
páronként 220—280 klgig terjedő sulyban) 44—45
krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban)

43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon
felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként
202—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (pá-
ronként. 220 klgig. terjedő sulyban 44—45 krig. Ser-
tés létszám 1896 évi május hó 4-ik napján volt kész-
letben 9563 drb. 1896. május hó 5-ik napján felhaj-
tatott — drb. 1896 május 5-ik napján elszállította
— drb. 1896 évi május hó 6-ik napjára maradt
készletben 9563 sertés forgalom üzletirányzata vál-
tozatlan.

II. Magyar Osztálysorsjáték.

1896. május 12—28-ig főny. 400.000 korona
és 600.000 jutalom kedvező esetben

egy millió korona
nyerhető.

Eredeti sorsjegyek

1 egész 60 frt, 1 fél 30 frt, 1₁₀-ed
6 frt, 1₂₀-ad 3 frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek előz e
tes beküldése mellett

a „Debreczeni ipar- és kereskedelmi bank“

Debreczen, Piacz-utca 1829. sz. I. em.

⊗ Kihuzott sorsjegyek díjmentesen kifizettetnek. ⊗

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbá-
lásának, mert már több mint 25 év óta megbízható,
fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik kösz-
vennyel, csúznál, tagszaggatásnál és meghúteseknél
és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrab-
ban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyá-
korta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos
szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy
háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és
1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-
tárban készletben van; főraktár: Török Lőzsef gyógy-
szerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen
óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű
utánzat van forgalomban. Ki nem akar
megkárosodni, az minden egyes üveget
„Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit
utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, eszécs. és kir. udvari szállító,
Radeistadt (Thüringia).

SCHICHT-féle SZIN- SZAPPAN

tűrvényszékileg belajstromozott
védjegy.

igen jól van szárítva,
kitünően tisztító,
igen takarékos a használatban,
kezeség mellett tiszta és ártalmatlan a fehérnemű és köznek, egyáltalában a
legjobb, ami a szín-szappanból van.

Senki sem bánja meg a kísérletet.

Kapható a legtöbb detail-kereskedésben.

FÄRBER DÁVID

műkelme festő és tisztító intézete Debreczen.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

műkelme festő és tisztító intézetemet kényelem szempontjából két helyen rendeztem be ugyanint:

Széchenyi-utca 1813 sz. az Itélő táblával szemben és N. Hatvan-utca 1096. sz. a. a volt kefégyár udvarán.

Műhelyemben, melyet a mai kor igényeihez képest, újrendszerű gépekkel szereltem fel, kezesek mellett festek és tisztítok bárminő díszített n. ó. i. valamint f. é. r. f. i. r. u. h. á. t. bontatlanul is.

csipkefüggönyök

tisztítására. A függönyök tisztítását, úgy hófehér mint crém színben, rendkívül jutányos árak mellett és gyorsan eszközölöm.

Szives partfogást kérve vagyok
Tisztelettel

Färber Dávid

műkelme festő és tisztító intézet.

Tüzifa eladás.

Üzlet felhagyás folytán alanti ezég elárusít Marmaros-megyében **Körtvélyes** és **Száldabos** állomásokon levő mintegy **800—1000** méter öl egészen száraz

tölgyfa-tüzifát jutányos áron.

Szives tudakozódások „Gőzfűrészes kezelőséghez Marmaros-Técsőn” intézendők.

Már jövő héten

május 12—28-ig.

Nagy és utolsó

Főhúzás Magyar Osztály-Sorsjáték

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben

1000000

korona.

25007 nyeremény = 6284000 kor.

Vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
60.— 30.— 15.— 6.— 3.— frt.

(Porto és nyereményjegyzékért külön 25 kr.)

	korona
1 jutalom	600000
1 nyerem. á	400000
1 „ „	300000
1 „ „	200000
1 „ „	100000
2 „ „	40000
2 „ „	20000
5 „ „	10000
10 „ „	8000
34 „ „	6000
100 „ „	2000
200 „ „	1000
2650 „ „	200
22000 „ „	150

Elárusít:

Heintze Károly

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Nyomatott Hoffmann és Tarsa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.